

KVINDEN OG SAMFUNDET

Udgivet af

Dansk Kvindesamfund

Nr. 7.

6. April 1905.

21. Aarg.

Kvinder og Statsemployer.

Landstingets Udvalg

angaaende Forslag til Lov om Ændring i Lov af 16. December 1895 om Ordning af Statens statistiske Bureau har den 1. April 1905 afgivet følgende Beretning:

„Udvalget, som blev nedsat den 20. December f. A., har ved Skrivelse af 17. Januar d. A., jfr. Skrivelse af 4. Marts f. A., udbedt sig, efter en af Finansministeriet foretagen Under-søgelse, meddelt Oplysning om, hvilke Statsemployer der overhovedet egner sig til Besættelse med Kvinder, samt hvilke Vilkaar det maatte være ønskeligt at sætte for Kvinders Ansættelse i Statsemployer.

Herpaa har Udvalget ved Skrivelse fra Finansministeriet af 27. Marts d. A. modtaget Svar, men paa Grund af den korte Tid, som herefter er levnet Udvalget til Behandling af Sagen, har man ikke set sig i Stand til at føre denne videre i indeværende Samling.

Kofoed,
Formand“.

Når udvalget som i beretningen oplyst ikke har modtaget de i Skrivelsen af 17de Januar d. år udbedte oplysninger før 27de Marts, vil ingen finde det mærkeligt, at udvalget ikke har set sig i stand til at føre noget videre i den nu afsluttede rigsdagssamling, vel at mærke, når den omhandlede ændring i reglerne om ordning af statistisk bureau skal sættes i forbindelse med spørgsmålet om kvinders adgang til statsemployer i almindelighed.

Hvad der derimod mere må forbyse er, at udvalget ikke samtidig med, at det afgiver beretning, meddeler indholdet af de gennem finansministeriet modtagne oplysninger. Det er så meget mere mærkeligt, som det ellers er almindelig regel, at de af udvalgene indhentede oplysninger offentliggøres, når udvalget ikke er nået til ende med sine arbejder, dels af hensyn til den almeninteresse, som de

kan have, dels og navnlig af hensyn til det heldige i, at der, når sagen i en følgende samling tages op til behandling, under forhandlingerne i tinget kan henvises til de paa-gældende oplysninger i rigsdagstidende.

Det er jo ikke muligt for udenforstående at vide, hvad grunden har været til den ret enestående fremgangsmåde, Landstingsudvalget her har fulgt, men efter hele den måde, sagen har været behandlet på i landstinget, og navnlig efter de i forrige samling faldne udtalelser, tør man næppe forvente, at det er af interesse for spørgsmålet om kvinders adgang til ansættelse i statsemployer, at de indsamlede oplysninger ikke er offentliggjorte.

Vi er mere tilbøjelige til at antage, at grunden snarere er den, at de indsamlede oplysninger bestyrker berettigelsen af kvindernes krav på adgang til statsemployer, og at man som følge deraf ikke har fundet det formålstjenligt at få dem frem for offentligheden.

Som bekendt blev der af finansminister Hage rettet opfordring til Dansk Kvindesamfunds fællesstyrelse om at udtale sig om sagen, og vi skal i næste nummer meddele ordlyden af styrelsens betænkning. Desværre er vi altså for tiden afskåret fra at meddele, hvad der fra de forskellige ministerier er svaret på en lignende til dem rettet opfordring.

Blot vi løfter i Flok.*)

Ovennævnte Artikel er aabenbart udsprunget af varm Interesse for Arbejdet til Kvindernes Frigørelse og let forstaaelig Utaalmodighed over den langsomme Fremgang og den ringe Forstaaelse af Sagen. Gudrun Rørdam anbefaler imidlertid i sin Iver Midler og Veje, som ikke er ganske ufarlige, og som, derom er jeg overbevist, i mange Tilfælde vil gøre mere Skade end Gavn. Da jeg selv er en

*) Side 40 Linie 23 f. n. i forrige Nr. stod parat — skal være forat.